

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **Bohemia projekt - spolek**, IČO: 22717617
sídlem Keplerova 710/28, Krásné Březno, 400 07 Ústí nad Labem
zastoupený advokátem JUDr. Rostislavem Sochořem
sídlem Masarykova 1680/110, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2025, č. j. 21644/25/5100-10612-703694,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši **1 000 Kč** ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Platebním výměrem č. 9/D/2024 ze dne 3. 4. 2024, č. j. 676783/24/2500-31471-505465, Finanční úřad pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) vyměřil žalobci za porušení rozpočtové kázně odvod do státního rozpočtu ve výši 54 794 Kč. Platebním výměrem č. 10/D/2024 ze dne 3. 4. 2024, č. j. 676850/24/2500-31471-505465, správce daně vyměřil žalobci za porušení rozpočtové kázně odvod do Národního fondu ve výši 465 565 Kč.
2. Žalobce podal proti výše uvedeným platebním výměrům odvolání, přičemž žalovaný napadeným rozhodnutím snížil výši odvodu za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu na 54 539 Kč a snížil výši odvodu za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu na 463 574 Kč.
3. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou, ve které současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
4. V tomto návrhu žalobce uvedl, že v České republice působí převážně jako charitativní subjekt. Nemá úspory, které by mu umožňovaly uspokojit napadeným rozhodnutím uplatněné pohledávky v plné výši, aniž by se existenčně ohrozil. Žalobce se snaží zachovat účel rekonstruovaných bytů. Pokud by o ně přišel, stanou se – jako většina v regionu – nástrojem k obohacení pronajímatele, a nájemci přijdou o možnost dostupného důstojného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bydlení. Žalobce je přesvědčen o tom, že odvody za porušení rozpočtové kázně jsou vůči němu uplatňovány nedůvodně, a proto svůj majetek nijak neskrývá ani jej nezczizuje.

5. Dle žalobce neprodleným výkonem napadeného rozhodnutí by mu vznikla značná a prakticky nenahraditelná újma. Žalobce upozornil, že povaha vad napadeného rozhodnutí i prvostupňových platebních výměrů je natolik zřejmá, že již nyní přinejmenším nelze vyloučit vyhovění žalobě. Dále žalobce konstatoval, že újma, kterou díky napadenému rozhodnutí zaznamenává, je velmi tíživá a má existenční důsledky pro žalobce i pro osoby, kterým pomáhá. Dle žalobce nelze vyloučit, že soudní řízení může trvat delší dobu, což je rovněž argumentem pro přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobce zdůraznil, že je bezúhonnou osobou, nikoliv *a priori* dlužníkem. Z uvedených důvodů lze mít dle žalobce za to, že důsledky neodložení výkonu rozhodnutí jsou zřejmě mnohem závažnější než případný odklad výkonu rozhodnutí.
6. Žalovaný ve svém vyjádření zdůraznil mimořádnost odkladného účinku a skutečnost, že břemeno tvrzení i břemeno důkazní nese žalobce. Žalovaný odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2012, č. j. 2 Afs 69/2012-114, dle kterého návrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy. Žalovaný konstatoval, že žalobce ke svým tvrzením nepředložil žádné důkazní prostředky. Jedná se tak pouze o nepodložená tvrzení. Dle žalovaného žalobce nijak nekonkretizuje a nedokládá svoji celkovou majetkovou a ekonomickou situaci, a tudíž nelze posoudit potenciální dopad vymáhání stanovené daně na činnost žalobce a tím vyhodnotit, zda v případě realizace uvedeného rozhodnutí skutečně může dojít k žalobcem uvedené nenahraditelné újmě. Návrh na přiznání odkladného účinku tedy není dle žalovaného řádně odůvodněn a podložen, přestože důkazní břemeno v tomto případě leží na žalobci. Dle žalovaného žalobce neunesl břemeno tvrzení ani břemeno důkazní, pročez by měl soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnout.
7. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
8. Odkladný účinek představuje zcela mimořádný institut, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí předtím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
9. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek (újma hrozící žalobci se poměruje s újmou jiných osob a veřejným zájmem). Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z

napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí újma, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převaha újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

10. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
11. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud vycházel ze žalobou napadeného rozhodnutí, jímž byly zčásti změněny platební výměry správce daně, přičemž po oné změně má žalobce povinnost uhradit odvody za porušení rozpočtové kázně v celkové výši 518 113 Kč. Je tudíž zřejmé, že nastanou-li účinky tohoto rozhodnutí, žalobcův majetek se zmenší, čímž mu může být způsobena újma. Existence újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. na straně žalobce je tak zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a soud proto považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.
12. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se „toliko“ týká žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
13. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
14. Má-li mít žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě úspěch, musí být z jeho strany tvrzeny a současně také doloženy rozhodné skutečnosti. Vzhledem k tomu, že v případě existence pravomocného rozhodnutí správního orgánu existuje veřejný zájem na jeho řádném výkonu, soud musí vždy poměřovat, zda zájem žalobce v daném jednotlivém případě převáží nad výše uvedeným veřejným zájmem na řádném výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu. K tomuto zájmu v daném případě přistupuje též veřejný zájem na řádném výběru daní, mezi které odvod za porušení rozpočtové kázně patří. Žalobce proto musí nejen konkretizovat, jaká újma mu neprodleným výkonem rozhodnutí hrozí, ale i specifikovat závažnost hrozící újmy, a tato svá tvrzení musí rovněž řádně doložit.

15. Žalobce v dané věci zůstal toliko u obecných a nedoložených tvrzení, že neprodleným výkonem napadeného rozhodnutí by mu vznikla značná a prakticky nenahraditelná újma, která by měla existenční důsledky pro žalobce i pro osoby, kterým pomáhá. Na podporu svých tvrzení však žalobce k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nepřiložil žádné listiny ohledně svých finančních a celkových majetkových poměrů, tedy soud nemá dostatek informací potřebných k tomu, aby mohl posoudit možný dopad napadeného rozhodnutí do žalobcovy majetkové sféry. Žalobce tedy v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nesplnil v nezbytné míře konkrétnosti svou povinnost tvrzení, natož aby svou majetkovou situaci doložil důkazně.
16. K argumentaci žalobce, že povaha vad napadeného rozhodnutí i prvostupňových platebních výměrů je natolik zřejmá, že již nyní přinejmenším nelze vyloučit vyhovění žalobě, soud uvádí, že samotná skutečnost, že nyní nelze vyloučit, že žalobě bude vyhověno, není argumentem pro přiznání odkladného účinku žalobě, protože stejně tak nelze nyní vyloučit, že žaloba bude zamítnuta. Posouzení důvodnosti žaloby bude předmětem až meritorního rozhodnutí ve věci. Soudu v tuto chvíli nepřísluší předjímat meritorní výsledek řízení.
17. Argumentaci žalobce, že soudní řízení může trvat dlouhou dobu a že žalobce je bezúhonnou osobou, nepovažuje soud za jakkoli relevantní ve vztahu k podmínkám přiznání odkladného účinku žalobě dle § 73 s. ř. s.
18. Bez doložení zásadních skutečností, jež jsou nezbytné pro věcné posouzení žalobcova návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, není možné zhodnotit, zda hrozící újma převládá nad veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Tvrdit a prokázat, že negativní důsledek (hrozící újma) spočívající ve výkonu nebo jiných právních následcích žalobou napadeného rozhodnutí převažuje nad veřejným zájmem, bylo výhradně na žalobci, který tuto povinnost nesplnil, neboť soudu nepředložil dostatek dokladů či jiných důkazních prostředků, na jejichž podkladě by bylo možno hodnověrně ověřit jeho tvrzení o možném existenčním dopadu napadeného rozhodnutí. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce splnění třetí podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě neprokázal.
19. S ohledem na shora uvedené soud výrokem I. tohoto usnesení zamítl žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
20. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Poplatková povinnost vzniká uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě [*per analogiam* § 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 21]. Splatnost poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení. Výrokem II. tohoto usnesení soud uložil žalobci povinnost příslušný soudní poplatek zaplatit.
21. Soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **1414700625**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 17. září 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu